

God,

Vandaag wil ik U zeggen hoe **dankbaar** ik U ben voor ál die moeilijke momenten in mijn leven en hoe **blij** ik ben nu te weten dat U niets aan het toeval overlaat.

Ik durf nu zeggen :

God, ik vertrouw op U.

Want U bent mijn ware bondgenoot!

In de tijd dat ik nog niet tot dit inzicht gekomen was, heb ik vaak naar U gevloekt, voelde ik me in de steek gelaten of vond ik U hoogst onrechtvaardig!

Nu weet ik echter dat alles volgens Plan verliep. Ú bent immers de Grote Architect!

Ik zie nu in dat telkens ik vroeger terug rechtklauterde of mezelf zwaar depressief door het leven sleurde zónder de ware lessen te leren, U op een andere plaats een soortgelijk obstakel voor me had klaargelegd. Telkens weer, tót ik m'n les geleerd had.

Waarschijnlijk staan me nog een hele reeks moeilijke momenten te wachten. Daarvoor zijn wij mensen tenslotte hier op aarde : om te leren en te evolueren!

Ik ben U dankbaar voor Al wat is geweest en voor Al wat nog komt.

Ik voel me door U gedragen!

Zondag, 6 mei 2007.